

ПРАВОВІ ЗАСАДИ ОБЛІКУ ФІЗИЧНИХ ОСІБ СУБ'ЄКТІВ ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ

У статті подано аналізові правових засад обліку фізичних осіб суб'єктів фінансового контролю, визначено випадки застосування обліку фізичних осіб як специфічного фінансово-контрольного методу.

Ключові слова: облік, фінансовий контроль, фізична особа, метод фінансового контролю, облік фізичних осіб.

I. Вступ

Питання здійснення фінансового контролю, його видів та методів є актуальним повсякчас. Це зумовлено, зокрема, частими змінами фінансового та податкового законодавства, відсутністю останнім часом наукових праць, присвячених методам фінансового контролю та обліку. Фінансовий контроль є однією з найбільш важливих функцій державного управління, покликаний виявляти відхилення від установлених норм доцільності й ефективності управління фінансовими ресурсами та іншою державною власністю, оцінювати їх вплив на господарську діяльність, визначати причини їх появи й давати рекомендації органам державного управління. Одним із проблемних питань, що потребує наукового пошуку, є відсутність комплексних досліджень методології фінансового контролю. І якщо перевірка й ревізія як методи фінансового контролю були предметом дослідження багатьох учених, то облік був значною мірою обділений їх увагою. Саме тому предметом нашого дослідження будуть правові засади обліку фізичних осіб суб'єктів фінансового контролю.

Питання фінансового контролю, зокрема його методів, є об'єктом постійної уваги вітчизняних і зарубіжних науковців. Проблема тиці застосування методів фінансового контролю в умовах становлення ринкових відносин присвячені праці О.І. Барановського, О.Д. Василика, Л.І. Вороніна, Ю.А. Данилевського, Л.М. Касьяненко, В.М. Карпова, Р.В. Косинського, В.Ф. Роль, Е.М. Свінцицького, В.К. Симоненка, І.Б. Стефаніка та ін.

II. Постановка завдання

Метою статті є аналіз правових засад обліку фізичних осіб суб'єктів фінансового контролю.

III. Результати

Характеризуючи порядок проведення обліку фізичних осіб суб'єктів фінансового контролю, звернемо увагу на те, що він являє собою встановлену законодавством по-

слідовність дій уповноважених органів щодо здійснення реєстрації, перереєстрації або зняття з реєстрації фізичних осіб, які підлягають обліку в цих органах, а також цих органів з ведення відповідних реєстрів. Тобто облік фізичних осіб суб'єктів фінансового контролю зводиться до дій уповноважених органів та дій самих фізичних осіб, які надають певні відомості для здійснення обліку.

Особливості обліку фізичних осіб суб'єктів фінансового контролю визначаються стадіями його здійснення. До них можна віднести: 1) стадію постановки на облік фізичних осіб суб'єктів фінансового контролю; 2) стадію уточнення, коригування відомостей про фізичних осіб суб'єктів фінансового контролю; 3) стадію зняття з обліку фізичних осіб суб'єктів фінансового контролю.

Перш ніж розкривати правові засади обліку фізичних осіб в Україні, коротко розкриємо сутність обліку як методу фінансового контролю. Отже, облік є специфічним фінансово-контрольним методом. Його застосовують здебільшого в діяльності контролюючих органів при здійсненні реєстрації суб'єктів контролю (наприклад, платників податків) або в інших випадках, визначених чинним законодавством. Облік не обмежується суто реєстраційною роботою, а включає також аналітику та створення інформаційної бази [1, с. 67–68].

Облік як метод фінансового контролю можна диференціювати за двома напрямками: а) облік зобов'язаних осіб при включенні даних про них у відповідні реєстри, внесенні змін в облікову документацію; б) облік об'єктів (грошових коштів, матеріальних ресурсів), з якими пов'язано виконання обов'язків щодо руху грошових фондів. Облік фізичних осіб передбачає контролюючі дії, ознайомлення при постановці на облік зобов'язаних осіб. Крім того, облік фізичних осіб саме як суб'єктів фінансового контролю розглядаємо, виходячи з існуючого у фінансовому праві поділу суб'єктів фінансового

контролю на суб'єктів, які контролюють, та суб'єктів, яких контролюють.

Розкривати питання правових засад обліку фізичних осіб слід, виходячи зі сфери його застосування. У нашому випадку облік фізичних осіб здійснюється у сфері фінансового контролю та застосовується як спеціфічний фінансово-контрольний метод. Тому ми будемо виходити із сутності фінансового контролю, який є спеціальним державним контролем, здійснюваним як діяльність фінансових органів і їх посадовців із забезпечення законності, фінансової дисципліни й доцільності при мобілізації, розподілі та використанні централізованих і децентралізованих грошових фондів та пов'язаних з ними матеріальних коштів. Тобто облік фізичних осіб як метод фінансового контролю в цьому випадку використовують на стадіях мобілізації, розподілу й використання цих грошових фондів. Найбільш нормативно врегульованим та актуальним для держави, а відтак, і найбільш обговорюваним у науці, є облік фізичних осіб на стадії мобілізації централізованих та децентралізованих грошових фондів.

Загалом питання обліку фізичних осіб в Україні останнім часом порушують досить часто. Постановою Кабінету Міністрів України було створено Державну інформаційну систему реєстраційного обліку фізичних осіб та їх документування [2]. Відповідно до концепції розвитку цієї системи здійснюється комплекс організаційних, нормативно-правових, технічних, програмних та інших заходів, застосування засобів забезпечення проведення реєстраційного обліку фізичних осіб та їх документування. Ці засоби сприятимуть координації діяльності та злагодженій роботі заінтересованих органів виконавчої влади, підприємств, установ та організацій, а також дасть можливість за допомогою ДІС як системи загальнодержавного рівня проводити моніторинг та аналіз динаміки міграційних і демографічних процесів, інформаційно-аналітичне забезпечення державного управління у правовій і соціальній сферах.

Функцією Державної інформаційної системи реєстраційного обліку фізичних осіб та їх документування є введення й контроль за достовірністю первинної інформації про фізичну особу (прізвище, ім'я та по батькові, дата й місце народження, реєстраційний номер облікової картки платника податків (не подається фізичними особами, які через свої релігійні переконання відмовилися від присвоєння реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідним органам державної влади, що підтверджується відміткою в паспорті), стать, відомості про реєстрацію за місцем проживання та місцем пе-

ребування, громадянство або його відсутність і підстави набуття громадянства України, зміну прізвища, імені та по батькові, видачу документів, сімейний стан, відомості про батьків і дітей), даних біометричної ідентифікації у цифровому вигляді (графічного образу особи та особистого підпису), а також інформації про подані особою інші документи здійснюються замовниками та суб'єктами формування ДІС у вузлах регіонального і місцевого рівня, а також спеціалізованих вузлах [3]. Як бачимо, у цій інтегрованої базі даних міститься й інформація про реєстраційний номер облікової картки платника податків фізичну особу.

Одним із обліків фізичних осіб суб'єктів фінансового контролю, який має чи не найбільше значення, є облік фізичних осіб – підприємців, тобто їх державна реєстрація. Порядок такої реєстрації прописано в Законі України “Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців” і передбачає ведення відповідного реєстру. Таким є Єдиний державний реєстр юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців (далі – Єдиний державний реєстр) – автоматизована система збирання, накопичення, захисту, обліку й надання інформації про юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців.

Державна реєстрація фізичних осіб – підприємців здійснюється для засвідчення факту набуття або позбавлення статусу підприємця фізичною особою, а також вчинення інших реєстраційних дій шляхом внесення відповідних записів до Єдиного державного реєстру. Цей реєстр створено з метою забезпечення органів державної влади, а також учасників цивільного обороту достовірною інформацією про фізичних осіб – підприємців з Єдиного державного реєстру. Він ведеться на електронних носіях відповідно до державних стандартів, що забезпечують його сумісність і взаємодію з іншими інформаційними системами та мережами, які складають інформаційний ресурс держави. Єдиний державний реєстр створено й ведеться спеціально уповноваженим органом з питань державної реєстрації, який є його розпорядником та адміністратором і водночас об'єктом права державної власності.

Відомості про фізичну особу – підприємця включають до Єдиного державного реєстру шляхом внесення записів на підставі відомостей з відповідних реєстраційних карток. У Єдиному державному реєстрі містяться такі відомості щодо фізичної особи – підприємця, які безпосередньо стосуються обліку як методу фінансового контролю:

- ім'я фізичної особи;
- реєстраційний номер облікової картки платника податків або номер та серія паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні або інші переконання від-

- мовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків, офіційно повідомили про це відповідні органи державної влади і мають відмітку у паспорті);
- види діяльності;
 - дата та номер запису про проведення державної реєстрації фізичної особи – підприємця, дати та номери записів про внесення змін до нього;
 - дані про дату постановки на облік та дату зняття з обліку в органах статистики, державної податкової служби, Пенсійного фонду України;
 - відомості, отримані в порядку взаємного обміну інформацією з відомчих реєстрів органів статистики, державної податкової служби, Пенсійного фонду України, у тому числі дати та номери записів про взяття на облік і зняття з обліку в цих органах, дата надходження від органів державної податкової служби, Пенсійного фонду України до державного реєстратора документів (повідомлень, інформації), передбачених законодавством, у зв'язку з припиненням підприємницької діяльності фізичної особи – підприємця із зазначенням прізвища, імені та по батькові посадової особи, яка підписала документ;
 - відомості про відкриття виконавчого провадження щодо фізичних осіб – підприємців;
 - інша додаткова інформація про здійснення зв'язку з фізичною особою – підприємцем;
 - відомості про строк, визначений фізичною особою – підприємцем або спадкоємцем, опікуном, піклувальником чи управителем майна фізичної особи – підприємця, для заявлення кредиторами своїх вимог;
 - відомості про початок проведення органами державної податкової служби, Пенсійного фонду України позапланової перевірки, призначеної у зв'язку з припиненням підприємницької діяльності фізичної особи – підприємця;
 - відомості про неможливість проведення органами державної податкової служби, Пенсійного фонду України позапланової перевірки, призначеної у зв'язку з припиненням підприємницької діяльності фізичної особи – підприємця;
 - відомості про наявність заперечень органів державної податкової служби, Пенсійного фонду України проти державної реєстрації припинення підприємницької діяльності фізичної особи – підприємця;
 - відомості про відкликання повідомлення про наявність заперечень органів державної податкової служби, Пенсійного фонду України проти державної реєст-

рації припинення підприємницької діяльності фізичної особи – підприємця [4, ст. 4, 16, 17] та інша інформація.

Відомості, що містяться в Єдиному державному реєстрі, є відкритими й загальнодоступними, за винятком реєстраційних номерів облікових карток платників податків, відомостей про відкриття та закриття рахунків, накладення й зняття арештів на рахунки та майно.

Для проведення державної реєстрації фізична особа, яка має намір стати підприємцем та має реєстраційний номер облікової картки платника податків, або уповноважена нею особа повинна подати особисто або через уповноважену особу державному реєстратору за місцем проживання визначені в ст. 42 Закону України “Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців” документи. За відсутності підстав для відмови в проведенні державної реєстрації фізичної особи – підприємця державний реєстратор повинен внести до Єдиного державного реєстру запис про проведення державної реєстрації фізичної особи – підприємця на підставі відомостей реєстраційної картки на проведення державної реєстрації фізичної особи – підприємця. Дата внесення до Єдиного державного реєстру запису про проведення державної реєстрації фізичної особи – підприємця є датою державної реєстрації фізичної особи – підприємця.

Державна реєстрація фізичної особи – підприємця проводиться протягом двох робочих днів з дати надходження документів для проведення реєстрації. І, що важливо для нашого дослідження, державний реєстратор не пізніше від наступного робочого дня з дати державної реєстрації фізичної особи – підприємця зобов'язаний передати відповідним органам статистики, державної податкової служби, Пенсійного фонду України повідомлення про проведення державної реєстрації фізичної особи – підприємця із зазначенням номера й дати внесення відповідного запису до Єдиного державного реєстру та відомості з реєстраційної картки на проведення державної реєстрації фізичної особи – підприємця для взяття фізичної особи – підприємця на облік [4, ст. 42, 43]. Це в подальшому дає змогу суб'єктам фінансового контролю здійснювати відповідну контрольну діяльність, зокрема, в податковій сфері.

Законодавством визначено також випадки, коли проводиться державна реєстрація припинення підприємницької діяльності фізичної особи – підприємця. Так, реєстрація припиняється в разі:

- прийняття фізичною особою – підприємцем рішення про припинення підприємницької діяльності;
- смерті фізичної особи – підприємця;

- постановлення судового рішення про оголошення фізичної особи померлою або визнання безвісно відсутньою;
- постановлення судового рішення про визнання фізичної особи, яка є підприємцем, недієздатною або про обмеження її цивільної дієздатності;
- постановлення судового рішення про припинення підприємницької діяльності фізичної особи – підприємця.

У зазначених випадках з дати внесення до Єдиного державного реєстру запису про державну реєстрацію припинення підприємницької діяльності фізичної особи – підприємця фізична особа позбавляється статусу підприємця [4, ст. 46].

Органи державної податкової служби, Пенсійного фонду України під час вжиття заходів щодо припинення підприємницької діяльності фізичної особи – підприємця за її рішенням надсилають державному реєстраторові протягом десяти робочих днів з дати публікації повідомлення про припинення підприємницької діяльності фізичної особи – підприємця за її рішенням одне з таких повідомлень: про початок проведення чи неможливість проведення позапланової перевірки, призначеної у зв'язку з припиненням підприємницької діяльності фізичної особи – підприємця за її рішенням.

Державний реєстратор після внесення до Єдиного державного реєстру запису про рішення щодо припинення фізичною особою – підприємцем підприємницької діяльності в той самий день зобов'язаний передати органам статистики, державної податкової служби, Пенсійного фонду України повідомлення про внесення такого запису. У реєстраційній картці на проведення державної реєстрації припинення підприємницької діяльності фізичної особи – підприємця така фізична особа – підприємець або уповноважена нею особа письмово зазначає та підтверджує своїм особистим підписом, що нею вчинено всі передбачені законодавством дії стосовно порядку припинення підприємницької діяльності фізичної особи – підприємця, включаючи завершення розрахунків зі сплати податків, зборів, обов'язкових платежів, єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, страхових коштів до Пенсійного фонду України та фондів соціального страхування. Повідомлення про проведення державної реєстрації, припинення підприємницької діяльності фізичної особи – підприємця у разі її смерті або оголошення її померлою, або визнання її безвісно відсутньою, або повідомлення про проведення державної реєстрації припинення підприємницької діяльності фізичної особи – підприємця за судовим рішенням щодо визнання фізичної особи – підприємця банкрутом, а також ві-

домості відповідної реєстраційної картки є підставою для зняття фізичної особи – підприємця з обліку в органах статистики, державної податкової служби, Пенсійного фонду України [4, ст. 47, 51].

Облік на стадії мобілізації (формування, утворення) коштів централізованих і децентралізованих грошових фондів держави і органів місцевого самоврядування відіграє одну з ключових ролей у фінансовому контролі. Одразу слід зауважити, що ст. 16 Податкового кодексу України визначила обов'язок платника податків стати на облік у контролюючих органах у порядку, встановленому законодавством України. Реєстрацію та облік платників податків, диференціацію платників податків виконують органи державної податкової служби [5, ст. 16, 19¹].

Ведення обліку платників податків є одним зі способів здійснення податкового контролю. Облік платників податків ведеться з метою створення умов для здійснення контролюючими органами контролю за правильністю нарахування, своєчасністю й повнотою сплати податків, нарахованих фінансових санкцій, дотримання податкового та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на органи державної податкової служби. З метою проведення податкового контролю платники податків підлягають реєстрації або взяттю на облік в органах державної податкової служби за місцем проживання особи (основне місце обліку), а також за місцем розташування рухомого та нерухомого майна, об'єктів оподаткування або об'єктів, які пов'язані з оподаткуванням або через які провадиться діяльність (неосновне місце обліку).

Усі фізичні особи – платники податків та зборів реєструються в органах державної податкової служби шляхом включення відомостей про них до Державного реєстру фізичних осіб – платників податків, достовірність даних у якому забезпечують органи державної податкової служби. Облік платників податків в органах державної податкової служби ведеться за податковими номерами. Особливості обліку фізичних осіб платників податків за окремими податками, а також окремих категорій платників податків установлюються відповідними розділами Податкового кодексу України.

Фізичні особи – підприємці та особи, які мають намір провадити незалежну професійну діяльність, підлягають взяттю на облік як самозайняті особи в органах державної податкової служби. Взяття на облік фізичних осіб – підприємців в органах державної податкової служби здійснюється за місцем їх державної реєстрації на підставі відомостей з реєстраційної картки, наданих державним реєстратором згідно із Законом України "Про державну реєстрацію юридичних осіб

та фізичних осіб – підприємців”. Облік самозайнятих осіб здійснюється шляхом внесення до Державного реєстру фізичних осіб – платників податків записів про державну реєстрацію або припинення підприємницької діяльності, незалежної професійної діяльності, перереєстрацію, постановку на облік, зняття з обліку, внесення змін стосовно самозайнятої особи, а також вчинення інших дій, які передбачені Порядком обліку платників податків, зборів. Самозайняті особи зобов’язані подавати до органів державної податкової служби за місцем свого обліку відомості про зміну облікових даних.

Формувати та вести Державний реєстр фізичних осіб – платників податків зобов’язаний центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику. До інформаційної бази Державного реєстру включаються такі дані про фізичних осіб: а) джерела отримання доходів; б) об’єкти оподаткування; в) сума нарахованих та/або отриманих доходів; г) сума нарахованих та/або сплачених податків; д) інформація про податкову знижку та податкові пільги платника податків. Органи державної реєстрації актів цивільного стану, органи внутрішніх справ, органи, що здійснюють реєстрацію фізичних осіб, зобов’язані щомісяця подавати відповідним органам державної податкової служби інформацію щодо зміни даних, які включаються до облікової картки фізичної особи – платника податків [5, ст. 63, 65, 70].

Існує ряд досліджуваних обліків, менш явно пов’язаних із мобілізацією, розподілом і використанням централізованих та децентралізованих грошових фондів і пов’язаних з ними матеріальних коштів держави та органів місцевого самоврядування. Одним із таких є, наприклад, облік фізичних осіб – суб’єктів підприємницької діяльності, які провадять діяльність, пов’язану з виробництвом, ремонтом, продажем і прокатом засобів вимірювальної техніки. Відповідний порядок затверджено наказом Держспоживстандарту України, що регламентує процедуру обліку фізичних осіб – суб’єктів підприємницької діяльності, які провадять діяльність, пов’язану з виробництвом засобів вимірювальної техніки, а також ремонтують для суб’єктів підприємницької діяльності, продають і видають напрокат засоби вимірювальної техніки [6]. Облік у сфері державного метрологічного контролю й нагляду в цьому разі використовують під час податкових, банківських і митних операцій [7].

На завершення розкриємо облік фізичних осіб суб’єктів фінансового контролю, який здійснюється в органах Пенсійного фонду України. Ці органи ведуть одразу кілька таких обліків фізичних осіб, що використовуються при мобілізації, розподілі та вико-

ристанні грошових фондів і пов’язаних з ними матеріальних коштів Пенсійного фонду України. Першим є персоніфікований облік у системі загальнообов’язкового державного соціального страхування – організація та ведення обліку відомостей про застраховану особу, що здійснюється відповідно до законодавства і використовується в системі загальнообов’язкового державного соціального страхування в установленому законодавством порядку.

Пенсійний фонд України – орган, уповноважений відповідно до законодавства вести облік платників єдиного внеску. Облік осіб, зазначених у частині першій ст. 4 Закону України “Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування”, ведеться в порядку, встановленому Пенсійним фондом за погодженням з фондами загальнообов’язкового державного соціального страхування, а щодо застрахованих осіб, які є учасниками накопичувальної системи загальнообов’язкового державного пенсійного страхування, – з Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України та центральним органом виконавчої влади у сфері соціальної політики [8].

Порядок взяття на облік та зняття з обліку в органах Пенсійного фонду України платників єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування затверджений відповідною постановою правління Пенсійного фонду України. Взяття на облік фізичних осіб – підприємців як платників єдиного внеску здійснюється органами Пенсійного фонду за місцем проживання особи на підставі відомостей з реєстраційної картки на проведення державної реєстрації фізичної особи – підприємця, наданих державним реєстратором згідно із Законом України “Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців”.

У день отримання зазначених відомостей органи Пенсійного фонду направляють відомості про юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців до відповідного робочого органу виконавчої дирекції Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України. Згідно з отриманою від органу Пенсійного фонду інформацією робочий орган виконавчої дирекції Фонду соціального страхування від нещасних випадків приймає рішення про віднесення до класу професійного ризику виробництва фізичної особи – підприємця та не пізніше від наступного робочого дня направляє органу Пенсійного фонду повідомлення про віднесення його до класу професійного ризику виробництва [9].

IV. Висновки

Кількість обліків фізичних осіб суб’єктів фінансового контролю є більшою, ніж роз-

глянуто нами, проте в межах однієї статті проаналізувати всі їх види неможливо. Тому сфера правового регулювання обліків фізичних осіб суб'єктів фінансового контролю потребує подальшого аналізу. Облік інших суб'єктів та об'єктів фінансового контролю буде предметом наших досліджень у наступних публікаціях.

Список використаної літератури

1. Роль В.Ф. Фінансове право : навч. посіб. / В.Ф. Роль, В.В. Сергієнко, С.М. Попова. – К.: Центр учбової літератури, 2011. – 392 с.
2. Про створення Державної інформаційної системи реєстраційного обліку фізичних осіб та їх документування : Постанова Кабінету Міністрів України від 15.03.2006 р. № 327 // Офіційний вісник України. – 2006. – № 11. – С. 202. – Ст. 752.
3. Про схвалення Концепції розвитку Державної інформаційної системи реєстраційного обліку фізичних осіб та їх документування : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 17.06.2009 р. № 711-р // Офіційний вісник України. – 2009. – № 48. – С. 36. – Ст. 1628.
4. Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців : Закон України // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 31–32. – Ст. 263.
5. Податковий кодекс України від 02.12.2010 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 13–17. – Ст. 112.
6. Про затвердження Порядку обліку підприємств, організацій та фізичних осіб – суб'єктів підприємницької діяльності, які провадять діяльність, пов'язану з виробництвом, ремонтом, продажем і прокатом засобів вимірювальної техніки : наказ Державного комітету України з питань технічного регулювання та споживчої політики від 09.12.2004 р. № 272 // Офіційний вісник України. – 2004. – № 52. – С. 760. – Ст. 3484.
7. Про метрологію та метрологічну діяльність : Закон України // Відомості Верховної Ради України. – 1998. – № 30. – Ст. 194.
8. Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування : Закон України // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 2–3. – Ст. 11.
9. Про затвердження Порядку взяття на облік та зняття з обліку в органах Пенсійного фонду України платників єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування : постанова правління Пенсійного фонду України від 27.09.2010 р. № 21-6 // Офіційний вісник України. – 2010. – № 86. – С. 212. – Ст. 3066.

Стаття надійшла до редакції 13.02.2013.

Тищенко А.А. Правовые основы учета физических лиц субъектов финансового контроля

В статье представлен анализ правовых основ учета физических лиц субъектов финансового контроля, определены случаи применения учета физических лиц как специфического финансово-контрольного метода.

Ключевые слова: учет, финансовый контроль, физическое лицо, метод финансового контроля, учет физических лиц.

Tishchenko A. Legal Basis Accounting Individual Subjects of Financial Monitoring

The article analyzes the legal basis accounting individual subjects of financial control, accounting defined cases of individuals as a specific financial control method.

Key words: accounting, financial control, an individual method of financial control, accounting individuals.